

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 725

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 4 octombrie 2002

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECRETE			
762.	— Decret privind înaintarea post-mortem în gradul următor a unui general-locotenent din Ministerul Apărării Naționale.....	1	alin. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 108/1996, cu modificările ulterioare
763.	— Decret privind acordarea gradului de general de brigadă unor colonei și trecerea acestora în rezervă	2	Decizia nr. 212 din 11 iulie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chirieșilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001
764.	— Decret pentru acordarea gradului de general de brigadă unor colonei din Ministerul Apărării Naționale	3	Decizia nr. 221 din 11 iulie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 337 din Codul de procedură penală
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 209 din 9 iulie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11			

DECRETE

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind înaintarea post-mortem în gradul următor a unui general-locotenent din Ministerul Apărării Naționale

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 99 din Constituția României, precum și ale art. 4 lit. f) pct. 28 din Legea nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, având în vedere propunerea ministrului apărării naționale și Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. S-90 din 17 septembrie 2002,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Pe data de 2 septembrie 2002 se înaintează post-mortem în gradul de general domnul general-locotenent Nicolae Titu Șchiopu.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

București, 23 septembrie 2002.
Nr. 762.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind acordarea gradului de general de brigadă
unor colonei și trecerea acestora în rezervă**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 99 din Constituția României, precum și ale art. 4 lit. f) pct. 28 din Legea nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării,

având în vedere propunerile ministrului justiției, ministrului apărării naționale, ministrului de interne și directorului Serviciului Român de Informații și hotărârile Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 87, S-88, S-89 și 091 din 17 septembrie 2002,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se înaintează în gradul de general de brigadă și se trec în rezervă cu noul grad coloneii prevăzuți în anexa la prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

București, 23 septembrie 2002.
Nr. 763.

ANEXĂ

Ministerul Apărării Naționale

- domnul colonel Ion Petre Păstae, începând cu data de 31 august 2002;
- domnul colonel Gheorghe Onofrei Cateriniuc, începând cu data de 1 octombrie 2002;
- domnul colonel Mihaiu Gheorghe Georgescu, începând cu data de 1 octombrie 2002;
- domnul colonel Mihail-Norel Iamandache Nicolescu, începând cu data de 1 octombrie 2002;
- domnul colonel Mircea Grigore Șerban, începând cu data de 1 octombrie 2002;
- domnul colonel Florinel Iosif Iepure, începând cu data de 15 octombrie 2002;
- domnul colonel Gheorghe Gavril Timar, începând cu data de 15 octombrie 2002.

Ministerul de Interne

- domnul colonel Luchian Stan Mitran, începând cu data de 22 august 2002.

Serviciul Român de Informații

- domnul colonel Ștefan Ștefan Pocan, începând cu data de 1 octombrie 2002;
- domnul colonel Laurențiu Constantin Stamatescu, începând cu data de 1 octombrie 2002.

Ministerul Justiției

- domnul colonel Mircea Constantin Păun, începând cu data de 1 octombrie 2002.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru acordarea gradului de general de brigadă
unor colonei din Ministerul Apărării Naționale**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 99 din Constituția României, precum și ale art. 4 lit. f) pct. 28 din Legea nr. 415/2002 privind organizarea și funcționarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, având în vedere propunerile ministrului apărării naționale și Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. S-90 din 17 septembrie 2002,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Pe data de 15 septembrie 2002 domnilor colonei Gheorghe Ioan Dascălu și Stan Ion Petrescu li se acordă gradul de general de brigadă.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

București, 23 septembrie 2002.
Nr. 764.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 209

din 9 iulie 2002

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. 2
din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare,
aprobată cu modificări prin Legea nr. 108/1996, cu modificările ulterioare**

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 108/1996, cu modificările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială

„Sinaia”—S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 1.979/C/2002 al Tribunalului Timiș.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ridicate, întrucât criticile formulate privesc aplicarea legii și, sub acest aspect, Curtea Constituțională nu este competentă să se pronunțe.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 aprilie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 1.979/C/2002, **Tribunalul Timiș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare,**

aprobată cu modificări prin Legea nr. 108/1996, cu modificările ulterioare. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Comercială „Sinaia” — S.R.L. din Timișoara într-o cauză având ca obiect contestația în anulare formulată de această societate comercială împotriva titlului executoriu și a somației de începere a executării silită emise de Administrația Finanțelor Publice Timiș.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile art. 41 alin. (2) din Constituție, deoarece „măsura de urmărire pentru plata unor sume datorate bugetului, dar achitate, determină în mod direct o diminuare a patrimoniului pretinsului debitor și care astfel constituie o încălcare a prevederilor constituționale privind ocrotirea proprietății”.

Tribunalul Timiș apreciază că prevederile art. 11 alin. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 nu încalcă dispozițiile art. 41 alin. (2) din Constituție.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. În acest sens, se arată că în cauză este vorba despre o problemă de strictă aplicare a legii, iar nu despre constituționalitatea prevederilor art. 11 alin. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 108/1996, cu modificările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „Sinaia” — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 1.979/C/2002 al Tribunalului Timiș.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 iulie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 11 alin. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 108/1996, cu modificările ulterioare, dispoziții al căror conținut este următorul: *„Pentru plătitorii care au cont bancar, data plății este data la care băncile debitează contul plătitorului pe baza instrumentelor de decontare specifice, confirmate prin ștampila și semnătura autorizată a acestora, cu condiția creditării contului bugetar corespunzător.”*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate acest text de lege contravine art. 41 alin. (2) din Constituție, care prevede: *„Proprietatea privată este ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. Cetățenii străini și apatrizii nu pot dobândi dreptul de proprietate asupra terenurilor.”*

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta a fost ridicată într-un litigiu având ca obiect contestația formulată de autorul excepției împotriva titlului executoriu emis de Administrația Finanțelor Publice Timiș privind executarea silită a unor sume reprezentând impozit pe salarii. În contestație se arată că „debitoarea S.C. «Sinaia» — S.R.L. a făcut dovada plății prin instrumente de decontare corespunzătoare, confirmate, ștampilate și semnate la banca unde aceasta avea deschis cont bancar”, dar banca „n-a creditat contul bancar bugetar corespunzător”, astfel că debitoarei i se solicită, din nou, efectuarea plății obligației bugetare. Așa fiind, se consideră că art. 11 alin. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996, în temeiul căruia a fost dispusă „măsura de urmărire pentru plata unor sume datorate bugetului, dar achitate”, contravine art. 41 alin. (2) din Constituție, referitor la ocrotirea proprietății private.

Rezultă că, în realitate, în cauză nu se critică constituționalitatea dispozițiilor art. 11 alin. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996, ci modul de aplicare a acestora. Întrucât, potrivit art. 2 alin. (3) teza a doua din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, aceasta *„nu se poate pronunța asupra modului de interpretare și aplicare a legii, ci numai asupra înțelesului său contrar Constituției”*, excepția de neconstituționalitate ridicată urmează să fie respinsă.

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 212

din 11 iulie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chirieșilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Gabriela Ghiță	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chirieșilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001, excepție ridicată de Niculaie Miu și Anișoara Miu în Dosarul nr. 6.281/2001 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal sunt prezenți personal autorii excepției, fiind asistați de avocat Voicu Zdrenghea; lipsește Ciugoreanu Daniel-George, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Apărătorul autorilor excepției de neconstituționalitate solicită admiterea acesteia, arătând că rațiunea adoptării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999 este aceea de a realiza raporturi juridice armonioase între proprietari și chiriași. De aceea, arată acesta, „dreptul de proprietate asupra imobilelor cu destinația de locuință trebuie respectat în integralitatea sa nu numai în virtutea principiului proprietății și al caracterului exclusiv și absolut al dreptului de proprietate, dar și din rațiuni etice“. În susținere depune note scrise.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției, ca neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 octombrie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 6.281/2001, **Tribunalul București—Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chirieșilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001**, excepție ridicată de Niculaie Miu și Anișoara Miu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că dispozițiile art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 sunt neconstituționale, deoarece încalcă prevederile art. 16 din Constituție, întrucât prevăd „evacuarea necondiționată a chiriașilor, iar proprietarul care

nu are nevoie de locuință realizează un câștig de zeci de mii de dolari“.

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este nefondată.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a Curții Constituționale a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 a fost aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241 din 16 mai 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 265 din 23 mai 2001. Modificările și completările nu privesc textul art. 11 alin. (2), al cărui conținut este următorul: „*Lipsa unui răspuns scris sau refuzul nejustificat al chiriașului sau al fostului chiriaș de a încheia un nou contract de închiriere în termen de 60 de zile de la primirea notificării îl îndreptățește pe proprietar să ceară în justiție evacuarea necondiționată a locatarilor, cu plata daunelor-interese, pe calea ordonanței președințiale.*“

Criticile de neconstituționalitate vizează încălcarea prin textul de lege criticat a prevederilor cuprinse în art. 16 din Legea fundamentală, referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

Asupra constituționalității prevederilor art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 Curtea Constituțională s-a pronunțat prin numeroase decizii (de exemplu, Decizia nr. 139 din 8 mai 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 20 iunie 2001, Decizia nr. 136 din 11 iulie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 388 din 21 august 2000, și Decizia nr. 237 din 21 noiembrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 702 din 28 decembrie 2000).

Prin aceste decizii Curtea a statuat că prevederile art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 nu contravin prevederilor art. 16 din Constituție, referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor, întrucât nu instituie nici un fel de privilegii sau discriminări între

proprietari și chiriași. Aceste dispoziții sancționează doar conduita contrară legii a unor chiriași.

Atât considerentele, cât și soluțiile din aceste decizii sunt valabile și în această cauză, neintervenind elemente noi de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții Constituționale în acest sens.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001, excepție ridicată de Niculaie Miu și Anișoara Miu în Dosarul nr. 6.281/2001 al Tribunalului București — Secția IV-a civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 iulie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 221

din 11 iulie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 337 din Codul de procedură penală

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 337 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de George Guliu în Dosarul nr. 10.821/2001 al Judecătoria Brăila.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, asistat de avocat, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Apărătorul autorului excepției arată că art. 337 din Codul de procedură penală este neconstituțional, întrucât persoana cu privire la care se extinde procesul penal nu beneficiază de drepturile recunoscute de lege în faza urmăririi penale, iar condamnarea se realizează în alte condiții decât cele obișnuite. Autorul excepției invocă Decizia Curții Constituționale nr. 171 din 23 mai 2001, prin care s-a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 63 alin. 2 din Codul de procedură penală, arătând că, analog situației reglementate în articolul menționat, art. 337

din Codul de procedură penală permite judecătorului să dispună extinderea procesului penal potrivit convingerilor sale, iar nu conform legii. În acest mod, judecătorul devine acuzator și se pronunță anticipat asupra vinovăției persoanei, contrar principiului prezumției de nevinovăție.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 18 martie 2002 **Judecătoria Brăila a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 337 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de George Guliu în Dosarul nr. 10.821/2001 al acelei instanțe.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că dispozițiile criticate sunt neconstituționale deoarece, reglementându-se extinderea procesului penal cu privire la alte persoane în cursul judecării, fără a fi parcursă faza urmăririi penale, se aduce atingere unor drepturi fundamentale ale persoanei în cauză. În susținerea acestei excepții autorul a invocat încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea în drepturi, considerând că prin extinderea procesului penal fără să se parcurgă faza urmăririi penale, cu garanțiile procesuale pe care aceasta le presupune, se produce o discriminare a celor în cauză, ale art. 49, întrucât are loc o restrângere nejustificată a unor drepturi și libertăți, ale

art. 23 alin. (1), deoarece dispozițiile criticate conduc la aplicarea unei pedepse în alte condiții decât cele prevăzute de lege, ale art. 123, pentru că înfăptuirea justiției se realizează cu încălcarea drepturilor și libertăților persoanei, precum și cele ale art. 125 alin. (3) și ale art. 130 alin. (1) și (2), întrucât, în temeiul dispozițiilor legale criticate, instanțele judecătorești își depășesc atribuțiile intrând în sfera competenței organelor de urmărire penală, iar Ministerul Public este împiedicat să își exercite atribuțiile de apărare a ordinii și a drepturilor cetățenilor.

Judecătoria Brăila apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile art. 337 din Codul de procedură penală nu contravin prevederilor constituționale invocate de autor, persoana cu privire la care s-a dispus extinderea procesului penal având posibilitatea să solicite administrarea de probe în cursul cercetării judecătorești.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președintele Camerei Deputaților apreciază că dispozițiile art. 337 din Codul de procedură penală nu încalcă prevederile art. 130 alin. (1) din Constituție, ci sunt în concordanță cu acestea, procurorul fiind singurul competent să pună în mișcare acțiunea penală atât în faza urmăririi penale, cât și în cursul judecătii. Nu sunt încălcate nici prevederile art. 125 din Constituție, deoarece înfăptuirea justiției de către instanțele judecătorești, în cauzele penale, are semnificația înfăptuirii acesteia în limitele prevăzute în actul de sesizare, persoana nemulțumită putând folosi căile de atac prevăzute de lege. În concluzie, se apreciază că dispozițiile art. 337 din Codul de procedură penală sunt constituționale și, prin urmare, excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Guvernul arată că dispozițiile art. 337 din Codul de procedură penală nu contravin Constituției. Cu privire la prevederile art. 16 din Constituție, se apreciază că textul criticat nu aduce atingere egalității în drepturi a cetățenilor, deoarece „toate persoanele care dobândesc calitatea de inculpat în cursul judecătii au aceleași drepturi și obligații procesuale, inclusiv dreptul de a propune probe în apărare și dreptul de a fi asistate de un apărător, ales sau numit din oficiu, după caz“. În ceea ce privește neconcordanța cu prevederile art. 23 alin. (9) din Constituție, se consideră că art. 337 din Codul de procedură penală nu reglementează stabilirea sau aplicarea vreunei pedepse, ci reglementează numai aspecte procedurale ale fazei de judecată, motiv pentru care, în opinia Guvernului, nu poate fi reținută vreo încălcare a dispozițiilor constituționale invocate. De asemenea, sunt considerate ca fiind neîntemeiate susținerile potrivit cărora extinderea procesului penal ar aduce atingere prevederilor constituționale relative la înfăptuirea justiției și la rolul Ministerului Public în desfășurarea actului de justiție.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 337 din Codul de procedură penală, care au următorul conținut: *„În cursul judecătii, când se descoperă date cu privire la participarea și a unei alte persoane la săvârșirea faptei prevăzute de legea penală pusă în sarcina inculpatului sau date cu privire la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală de către o altă persoană, dar în legătură cu fapta inculpatului, procurorul poate cere extinderea procesului penal cu privire la acea persoană.*

Dacă instanța găsește cererea întemeiată, o admite și procedează potrivit dispozițiilor art. 336, care se aplică în mod corespunzător.“

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă următoarele prevederi constituționale:

— Art. 16 alin. (1): *„Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*“;

— Art. 49: *„(1) Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea siguranței naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale ori ale unui sinistru deosebit de grav.*

(2) Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.“;

— Art. 23 alin. (9): *„Nici o pedeapsă nu poate fi stabilită sau aplicată decât în condițiile și în temeiul legii.*“;

— Art. 123: *„(1) Justiția se înfăptuiește în numele legii.*

(2) Judecătorii sunt independenți și se supun numai legii.“;

— Art. 125 alin. (3): *„Competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege.*“;

— Art. 130: *„(1) În activitatea judiciară, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor.*

(2) Ministerul Public își exercită atribuțiile prin procurori constituiți în parchete, în condițiile legii.“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată. Dispozițiile art. 337 din Codul de procedură penală nu aduc atingere prevederilor constituționale invocate de autorul excepției, întrucât extinderea procesului penal cu privire la alte persoane se realizează, în cursul judecătii, numai în cazul în care se descoperă date noi fie cu privire la participarea unei alte persoane la săvârșirea faptei imputate inculpatului, fie cu privire la săvârșirea unei fapte de către o altă persoană, dar în legătură cu fapta imputată inculpatului. Dispozițiile art. 337 din Codul de procedură penală, consacră principiul procesual penal, potrivit căruia instanța de judecată nu se sesizează din oficiu, ci acționează numai dacă este sesizată potrivit legii. Astfel, numai atunci când procurorul cere extinderea procesului penal cu privire la alte persoane și dacă declară că pune în mișcare acțiunea penală, instanța este obligată să procedeze la judecarea cauzei și cu privire la această persoană, care se include astfel în obiectul judecătii, potrivit art. 317 teza a doua din Codul de procedură penală. Instanța judecătorească trebuie să manifeste un rol activ, care este în strânsă legătură cu scopul aflării adevărului cu privire la faptele și împrejurările cauzei, precum și cu privire la persoana făptuitorului. Dacă însă procurorul nu cere extinderea procesului penal, instanța este obligată să soluționeze cauza în limitele în care a fost

investită prin actul de sesizare și nu poate să dispună extinderea procesului penal din proprie inițiativă.

Prin urmare, Curtea constată că dispozițiile procesuale penale criticate nu contravin prevederilor constituționale ale art. 123, 125 și 130, deoarece înfăptuirea justiției prin instanțele judecătorești are semnificația judecării unei cauze penale în limitele prevăzute în actul de sesizare.

Pe de altă parte, în cursul judecării, persoana cu privire la care a fost extins procesul penal beneficiază de toate drepturile procesuale, inclusiv de acela de a cere administrarea probelor pe care le consideră necesare, iar în cazul în care este nemulțumită de soluția dată de un organ judiciar, are la dispoziție suficiente modalități de a contesta aceasta prin intermediul căilor de atac. Astfel, nu sunt încălcate nici prevederile art. 16 și 49 din Constituție,

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) și (4) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 337 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de George Guliu în Dosarul nr. 10.821/2001 al Judecătoriei Brăila.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 iulie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
